

VIDEOVERGADEREN IS NIET OM TE LACHEN

In een voetbalkleedkamer de rechtsachter met de natte punt van je handdoek keihard tegen zijn naakte billen slaan. Grappig! 's Morgens hetzelfde doen bij je vrouw die net uit de douche stapt. Niet grappig.

Dezelfde grap, andere timing. Een grap moet goed zijn, maar een grap moet vooral goed *getimed* zijn. Ik heb er talent voor, vind ik zelf. Dat komt op het werk vooral tot uiting tijdens vergaderingen. Grapje hier, plaagstootje daar, precies goed getimed. En hartstikke waardevol. Een goed getimede grap brengt de energie terug, haalt de spanning eraf, stelt iets moeilijks aan de kaak of zorgt ervoor dat je soms gewoon even lekker met zijn allen kunt lachen. Ik kan dat zo goed, dat ik soms dacht: hoe vergaderen die mensen zonder mij?

Inmiddels weet ik het. Videovergaderingen zijn namelijk altijd humorloos. Misschien vindt u van niet, maar dan heb ik een vraag aan u: weet u het zeker? Of legt u de lat voor humor nogal laag? De onmisbare timing voor een goede grap is namelijk niet te doen. Gevatte opmerking? Helaas, iemand anders praatte er net doorheen. Wacht je op je beurt, dan wordt de grap geforceerd. Soms zelfs pijnlijk. En je hand opsteken, zoals tegenwoordig kan met MS-Teams, is meer iets voor kleuters met een kleine blaas.

Er is al veel geschreven over videovergaderingen, maar de humorloosheid is het ergste én onderbelicht. Videovergaderingen zijn het terrein van notulisten, cijferneukers, slijmballen, oliemannetjes, uitweiders, bezwaarmakers, plannenmakers, veelpratere, zwijgers, lijstjeskoningen en rondvraagriders.

Voor hofnarren is geen plaats.